

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **S. V.**, zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Tašlem, Jezuitská 582/17, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2024, čj. MV-81543-4/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2025, čj. 22 A 22/2024-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 12. 2. 2024 zamítlo žádost žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. Podané odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 25. 7. 2024 zamítla. Klíčovým důvodem pro zamítnutí žádosti bylo neplnění účelu dosavadního pobytu, kterým bylo studium na vysoké škole. Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Domnívá se, že kasační stížnost je přijatelná, neboť v dané věci se jedná o posouzení právní otázky, která dosud nebyla u NSS vůbec řešena, resp. nebyla vyřešena plně. Stěžovatel má za to, že nelze automaticky klást rovnítko mezi neplněním účelu pobytu z důvodu neplnění studijních požadavků a neučiněním dostatečného pokroku v příslušném studiu ve smyslu směrnice 2016/801/EU ze dne 11. května 2016 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, středoškolského vzdělávání a činnosti au-pair. Rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, čj. 2 Azs 325/2020-33, na který odkazoval krajský soud i správní orgány, řeší věc zcela odlišnou od nyní projednávané věci.

[3] Stěžovatel namítl, že krajský soud neposoudil objektivní i subjektivní překážky, které stěžovateli bránily v plnění studijních povinností. Pro stěžovatele bylo studium v českém jazyce náročné. Nadto do doby, než mu vysoká škola ukončila studium, byl řádně zapsaným studentem. Krajský soud nevzal v úvahu ani sociální a psychické dopady ruské

invaze na Ukrajinu. Nesprávného hodnocení se krajský soud dopustil i ve vztahu ke splněným předmětům. V daném akademickém roce stěžovatel úspěšně složil jeden povinný a dva volitelné předměty. Krajský soud sice konstatoval, že sportovní předměty nejsou povinné, připustil však, že mohou být součástí celouniverzitní nabídky. Omezení hodnocení pouze na povinné předměty přitom neodpovídá reálnému charakteru studia, protože i volitelné předměty tvoří součást celkového studijního plánu a jejich úspěšné absolvování svědčí o skutečném úsilí studenta. Po ukončení studia se stěžovatel věnoval dennímu studiu angličtiny a poté byl úspěšně zapsán ke studiu v akreditovaném programu. To svědčí o tom, že stěžovatel přerušil účel dlouhodobého pobytu jen dočasně. Krajský soud podle stěžovatele rovněž nesprávně posoudil dobu neplnění účelu pobytu. Zahrnul do této doby i období prázdnin, kdy výuka na vysokých školách neprobíhá. Odkaz na rozsudek čj. 2 Azs 325/2020-33 není příslušný, neboť se týká jiné situace. Stěžovatel upozornil na to, že v dané době trpěl depresi.

[4] Stěžovatel dále namítl, že krajský soud nevzal v úvahu nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života stěžovatele. Správní orgány nepřihlédly k individuálním okolnostem případu. Stěžovatel již dlouho žije na území ČR a integroval se zde. Stěžovatel vytkl, že žalovaná tuto otázku vypořádala pouze odkazem na rozhodnutí ministerstva.

[5] Stěžovatel zdůraznil, že pokud by byl nucen vycestovat, nemohl by následně podat žádost o povolení k pobytu za účelem studia v ČR, neboť podání takové žádosti je pro příslušníky Ruské federace omezené. Navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaná se ztotožnila se závěry krajského soudu. Odkázala na správní spis a své rozhodnutí, na jehož závěrech si trvá. Stěžovatel opakuje stále stejné námitky. Navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[9] V dané věci je klíčová otázka ne/splnění účelu předcházejícího pobytu pro posouzení žádosti stěžovatele ve smyslu § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. V případě stěžovatele se jednalo o pobyt za účelem studia.

[10] NSS se ve své judikatuře opakovaně zabýval tím, že plněním účelu povolení k pobytu je třeba rozumět jeho faktické, a nikoliv jen formální plnění (srov. rozsudky ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, ze dne 28. 5. 2014, čj. 4 As 165/2013-50, ze dne 18. 9. 2014, čj. 7 Azs 144/2014-35, či ze dne 31. 10. 2014, čj. 8 Azs 105/2014-46). Z judikatury zdejšího soudu rovněž vyplývá, že řízení o žádosti není ovládáno zásadou vyšetřovací a je v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil potřebné podklady, které jsou

pokračování

nezbytné pro vyhovění žádosti. Pokud tak neučiní, nelze považovat za pochybení správních orgánů, že v důsledku žadatelovy nečinnosti rozhodnou v jeho neprospěch, neboť musejí vycházet z podkladů, které mají k dispozici (srov. např. rozsudky ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 13. 9. 2019, čj. 1 Azs 278/2019-25, či ze dne 29. 8. 2016, čj. 7 Azs 99/2016-36). Vždy je však třeba posuzovat okolnosti konkrétního případu (viz rozsudky NSS ze dne 8. 8. 2012, čj. 3 As 15/2012-29, či ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69). Ne každé neplnění účelu pobytu tedy automaticky představuje závažnou překážku pro prodloužení pobytu cizince na území. Musí se také jednat o převážné neplnění účelu, pro který byl pobyt povolen (rozsudky NSS ze dne 6. 11. 2014, čj. 9 Azs 219/2014-39, ze dne 18. 8. 2015, čj. 8 Azs 145/2014-97, ze dne 16. 9. 2019, čj. 5 Azs 166/2019-27, ze dne 26. 2. 2021, čj. 2 Azs 325/2020-33, či ze dne 15. 9. 2023, čj. 5 Azs 277/2022-37).

[11] Stěžovateli bylo uděleno povolení k pobytu za účelem studia od 1. 9. 2021 do 31. 8. 2022. V této době byl přihlášen ke studiu na VUT v Brně. Toto studium mu bylo ze strany fakulty ukončeno v dubnu 2022. V dané době, resp. v druhém semestru akademického roku, stěžovatel neplnil účel pobytu. Nedoložil, že by se se účastnil přednášek či cvičení a přihlašoval se na zápochty a zkoušky. O tom svědčí i to, že v zimním semestru měl zapsaných 14 předmětů a z toho splnil pouze 1 předmět (plus dva nepovinné, resp. volitelné, které se týkaly volnočasových aktivit). Stěžovatelův přístup nepředstavuje skutečný zájem o studium. Není nutné, aby dosahoval určitých výsledků či pokroku ve studiu. Nezvládnutí předmětů samo o sobě nemůže vést k tomu, že by to nebylo považováno za neplnění účelu pobytu. Cizinec však musí činit konkrétní kroky, které by doložily, že aktivně studuje, má reálnou snahu o určitý pokrok ve studiu a skutečný a vážný zájem o studium. To se posuzuje vždy s přihlédnutím k individuálním okolnostem případu. V dané věci takový zájem o studium stěžovatel (ve většině předmětů) nedoložil a správním orgánům vznikly oprávněné pochyby o tom, zda stěžovatel plnil účel pobytu. K čestným prohlášením stěžovatele, jež podporují pouze jeho tvrzení, nelze bez dalších podkladů přihlížet. V posuzovaném případě není samo o sobě podstatné to, zda stěžovatel plnil povinné nebo nepovinné předměty, ani dopady ruské invaze na Ukrajinu či náročnost studia, ale v celkovém kontextu případu individuální přístup stěžovatele ke studiu. Krajský soud (i žalovaná) odkazoval na rozsudek čj. 2 Azs 325/2020-33, neboť jsou v něm popsána obecná východiska při posuzování otázky neplnění účelu pobytu. Tato východiska je však vždy nutné použít na konkrétní skutkové okolnosti. Krajský soud (ani žalovaná) tedy na tento rozsudek neodkazoval s tím, že se jedná o skutkově obdobnou věc. Ohledně toho, že stěžovatel v době studia trpěl depresi, NSS konstatuje, že tuto skutečnost stěžovatel neuvedl ve správním řízení, a není proto možné se touto otázkou nyní zabývat. Stěžovatel měl tyto skutečnosti tvrdit a doložit již dříve.

[12] Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince vyplývá přímo z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2018, čj. 6 Azs 422/2017-29; obdobně viz také rozsudky NSS ze dne 28. 3. 2017, čj. 7 Azs 24/2017-29, č. 3574/2017 Sb. NSS, ze dne 31. 5. 2018, čj. 5 Azs 47/2016-47, ze dne 10. 5. 2018, čj. 6 Azs 201/2016-46, ze dne 31. 5. 2018, čj. 5 Azs 46/2016-53, či ze dne 12. 12. 2019, čj. [10 Azs 310/2019-32](#)), a to i v případě, kdy posouzení přiměřeností rozhodnutí podle § 174a zákona o pobytu cizinců nestanoví přímo zákon. O nepřiměřenost rozhodnutí se v takových případech jedná jen výjimečně, a to především tehdy, když by rozhodnutí představovalo významný zásah do soukromého či

rodinného života cizince (srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020, čj. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS). Stěžovatel ovšem v nynější věci netvrdil žádné významné skutečnosti, které by svědčily o tom, že nevyhovění jeho žádosti by bylo nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Uvedl, že v takovém případě by cestoval zpět do Ruska nebo za bratrem do Argentiny. Žalovaná tuto problematiku posoudila a ve shodě s ministerstvem dospěla k závěru, že nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromého a rodinného života stěžovatele. Neodkázala tedy pouze na rozhodnutí ministerstva.

[13] Pokud by stěžovatel nemohl úspěšně podat novou žádost o udělení pobytu, jedná se jen o negativní důsledky jeho předchozího jednání, kdy dostatečně neplnil účel pobytu. Tato skutečnost nezaloží přijatelnost kasační stížnosti.

[14] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[15] NSS rozhodl o věci bezodkladně, a proto již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu